

F. t. l. vedr. ophavsretsloven

På disse områder træffer Ophavsretslicensnævnet den endelige administrative afgørelse. Nævnets afgørelser kan indbringes for de almindelige domstole.

Det følger af § 4 i bekendtgørelsen om Ophavsretslicensnævnet, at nævnet selv fastsætter sine udgifter ved den enkelte sag, og at disse udgifter som udgangspunkt dækkes af sagens parter.

4.2. Baggrund for forslaget

Ophavsretslicensnævnet har i de senere år fået udvidet sin kompetence til tage stilling til klager over tariffer og andre vilkår fra kollektive forvaltningsselskaber som KODA, Gramex og Copydan Kabel-TV. Når det gælder forvaltningsselskaber, der indgår aftaler på grundlag af aftalelicensbestemmelser i loven, er der ikke mulighed for at få afgjort uenighed om tarifførrelse og andre vilkår ved Ophavsretslicensnævnet. Spørgsmålet er, om der er behov for, at de parter, der forhandler om indgåelse af aftaler på grundlag af en aftalelicens, kan få en afgørelse om tarifførrelse m.v. uden at skulle gennem en proces ved domstolene.

4.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det er Kulturministeriets opfattelse, at Ophavsretslicensnævnet udgør et nyttigt, sagkyndigt organ til en hurtig og kvalificeret afgørelse af visse ophavsretlige tvister, som ellers kunne have verseret for domstolene. Nævnet er medvirkende til, at væsentlige dele af det ophavsretlige system fungerer hurtigt og smidigt i praksis.

Nævnet fungerer som en slags monopoltilsyn i forhold til visse af de kollektive forvaltningsselskaber, som er godkendt i henhold til ophavsretsloven (KODA, Gramex og Copydan Kabel-TV). Nævnet har imidlertid ikke kompetence til at tage stilling til vilkår og lignende, som stilles af en række andre forvaltningsselskaber, der af Kulturministeriet er godkendt til at indgå aftaler med aftalelicensvirkning. Det drejer sig fx om Copydan Tekst & Node, som indgår aftaler i henhold til aftalelicenserne i lovens § 13 om kopiering til undervisningsbrug, § 14 om fotokopiering i erhvervsvirksomheder, institutioner m.v. og § 16 b om bibliotekers onlinedistribution af tekster i digital form.

Det er Kulturministeriets vurdering, at det vil kunne fremme indgåelse af aftaler i henhold til de specifikke aftalelicenser, der findes i lovens kapitel 2, hvis der gives adgang til, at tvister om vederlagsførrelse og andre vilkår vil kunne indbringes for nævnet. Det betyder fx, at en uddannelsesinstitution eller Copydan Tekst & Node vil kunne indbringe en sag for nævnet, hvis forhandlingerne om en aftale om kopiering til un-

dervisningsbrug ikke fører til et resultat. Nævnet vil herefter på begæring kunne fastsætte vederlagets størrelse og eventuelt andre vilkår.

Forslaget indebærer, at nævnet får kompetence i forhold til de specifikke aftalelicensbestemmelser, der er angivet i loven, bortset fra § 17, stk. 4, og § 30 a. Det drejer sig om

- § 13 om kopiering til brug i undervisningsvirksomhed (Copydan Tekst & Node)
- § 14 om fotokopiering til intern brug i erhvervsvirksomheder, institutioner m.v. (Copydan Tekst & Node)
- § 16 b, stk. 2, om bibliotekers onlinedistribution af tekster i digital form (Copydan Tekst & Node)
- § 24 a om gengivelse af kunstværker (Copydan Billedkunst)
- § 30 om udsendelse i radio og tv (KODA, Foreningen Radiokassen og Copydan Billedkunst)
- § 35 om kabelviderespredning m.v. (Copydan Kabel-TV og KODA).

Baggrunden for, at § 30 a om genanvendelse af DR's, TV 2/DANMARK A/S' og de regionale TV 2-virksomheders programarkiver og § 17, stk. 4, om optagelse af radio- og tv-udsendelser til brug for syns- og hørehandicappede ikke foreslås omfattet af nævnets kompetence, er, at det efter ministeriets opfattelse vil kunne virke hæmmende for indgåelse af aftaler, hvis tarifførrelsesproblemer kan fastsættes af Ophavsretslicensnævnet. På disse områder er der ikke en længerevarende tradition for at indgå aftaler, og der er derfor en risiko for, at en nævnskompetence ville kunne afholde visse rettighedshaverorganisationer fra at indlede forhandlinger på nye udnyttelsesområder. Ud fra samme hensyn om incitament til aftaleindgåelse stilles der heller ikke forslag om, at tarifførrelsesproblemer m.v. skal afgøres af Ophavsretslicensnævnet, når det gælder den foreslåede nye generelle aftalelicens i § 50, stk. 2.

Forslaget betyder, at alle forvaltningsselskaber, som er godkendt af Kulturministeriet til at agere på et i loven fastsat område (bortset fra § 17, stk. 4, og § 30 a), kan indbringes for nævnet.

Der stilles samtidig forslag om en forenkling af lovens bestemmelser om Ophavsretslicensnævnets kompetence. Af systematiske grunde og af hensyn til brugervenligheden af loven finder ministeriet det hensigtsmæssigt, at det direkte kommer til at fremgå af de enkelte bestemmelser i loven, hvornår Ophavsretslicensnævnet har kompetence til at træffe afgørelse. Dette gælder dog ikke bestemmelsen i ophavsretslovens § 35 om kabelviderespredning m.v. af radio- og tv-udsendelser, da det ville være for kompliceret at gennemføre princippet på dette område. Ophavsretslig-